

Księga Kapłańska

Rozdział 10

1. Nadab i Abihu, synowie Aarona, wzięli każdy swoją kadzielnicę, nabrali do niej ognia, położyli na nim kadzidło i ofiarowali przed Panem ogień inny, niż był im nakazany. 2. Wtedy ogień wyszedł od Pana i pochłonął ich. Umarli wobec Pana. 3. Mojżesz powiedział do Aarona: To jest, co Pan powiedział: Ukażę moją świętość tym, co zbliżają się do Mnie, ukażę chwałę moją przed całym ludem. Aaron zamilkł. 4. Potem Mojżesz zawołał Miszaela i Elsafana, synów Uzzjela, który był stryjem Aarona, i rzekł do nich: Przybliżcie się! Wynieście swoich braci sprzed Miejsca Świętego poza obóz! 5. Wtedy oni przybliżyli się i wynieśli ich w tunikach poza obóz, tak jak powiedział Mojżesz. 6. Potem Mojżesz powiedział do Aarona i jego synów, Eleazara i Itamara: Nie będziecie zaniedbywać uczesania głowy i nie będziecie rozdzierać szat, abyście nie pomarli i aby On nie rozgniewał się na całą społeczność. Wasi bracia, cały dom Izraela, będą opłakiwać ten pożar, który Pan wzniecił. 7. Nie będziecie odchodzić od wejścia do Namiotu Spotkania, abyście nie pomarli, ponieważ olej Pańskiego namaszczenia jest na was. A oni postąpili tak, jak Mojżesz im powiedział. 8. Następnie Pan powiedział do Aarona: 9. Kiedy będziecie wchodzić do Namiotu Spotkania, ty i synowie twoi, nie będziecie pić wina ani sycery, abyście nie pomarli! To jest ustawa wieczysta dla wszystkich waszych pokoleń, 10. abyście rozróżniali między tym, co święte, a tym, co nieświęte, między tym, co nieczyste, a tym, co czyste, 11. abyście nauczali Izraelitów wszystkich ustaw, które Pan ogłosił wam przez Mojżesza. 12. Potem Mojżesz powiedział do Aarona i do pozostałych jego synów, Eleazara i Itamara: Weźcie ofiarę pokarmową, która została z ofiar spalanych dla Pana, i spożyjcie ją bez kwasu koło ołtarza, bo to jest rzecz bardzo święta. 13. Będziecie to jeść w miejscu poświęconym, bo to jest część należna tobie i synom twoim z ofiar spalanych dla Pana. Taki nakaz otrzymałem. 14. Mostek kołysania i łopatkę podniesienia będziecie jedli w miejscu czystym, ty i synowie twoi, i córki twoje z tobą. To się należy tobie i twoim synom z biesiadnych ofiar Izraelitów. 15. Będą przynosić łopatkę podniesienia i mostek kołysania razem z częściami tłustymi, przeznaczonymi na ofiarę spalaną, aby nimi wykonać gest kołysania przed Panem. To będzie twoje i twoich synów jako należność wieczysta, tak jak Pan nakazał. 16. Mojżesz wypytywał o ofiarę przebłagalną z kozła, i okazało się, że został spalony. Wtedy rozgniewał się na pozostałych synów Aarona, to jest na Eleazara i Itamara, i powiedział do nich: 17. Dlaczego nie spożyliście ofiary przebłagalnej w miejscu poświęconym? Przecież ona jest rzeczą bardzo świętą. On dał ją wam, abyście zgładzili winę społeczności, abyście przebłagali za nich Pana. 18. Krew jej nie była wniesiona do Miejsca Świętego, winniście więc byli ją spożyć w Miejscu Świętym, jak nakazałem. 19. Wtedy Aaron powiedział do Mojżesza: Oto dzisiaj oni złożyli ofiarę przebłagalną i ofiarę całopalną przed Panem i taka rzecz mnie spotkała! Gdybym dzisiaj spożywał ofiarę przebłagalną, czy byłoby to dobre w oczach Pana? 20. Mojżesz wysłuchał tej odpowiedzi i uznał ją za dobrą.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.